

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6Csp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120455111
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6120455111.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: 365.bank, a. s., IČO: 31 340 890, sídlo Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., IČO: 36 853 186, sídlo Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, proti žalovaným: 1/ K. Á., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, XXX XX I. E., 2/ I. Á., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, XXX XX I. E., žalovaní 1/ a 2/ zastúpení občianskym združením Centrum správnej pomoci Galanta, IČO: 51 412 802, sídlo Staničná 10, 925 92 Galanta, o zaplatenie 21.672,49 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie 815,- Eur zastavuje.

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 8.278,27 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne
zo sumy 9.828,27 Eur od 29.01.2020 do 15.07.2021,
zo sumy 9.583,27 Eur od 16.07.2021 do 13.08.2021,
zo sumy 9.338,27 Eur od 14.08.2021 do 08.09.2021,
zo sumy 9.093,27 Eur od 09.09.2021 do 13.10.2021,
zo sumy 8.848,27 Eur od 14.10.2021 do 16.11.2021,
zo sumy 8.603,27 Eur od 17.11.2021 do 07.12.2021,
zo sumy 8.358,27 Eur od 08.12.2021 do 15.02.2022,
zo sumy 8.338,27 Eur od 15.02.2022 do 16.03.2022,
zo sumy 8.318,27 Eur od 17.03.2022 do 12.04.2022,
zo sumy 8.298,27 Eur od 13.04.2022 do 11.05.2022,
zo sumy 8.278,27 Eur od 12.05.2022 do zaplatenia,
v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 36,54 %.

Vzájomnú žalobu žalovaných 1/ a 2/ o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok zamieta.

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 16.12.2020 proti žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplatenia istiny 21.672,49 Eur, úroku 8.783,72 Eur, úroku z omeškania 1.281,66 Eur, poplatkov 18,- Eur a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 21.672,49 Eur od 29.01.2020 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že žalobca so žalovanými 1/ a 2/ dňa 11.04.2014 uzatvoril zmluvu o úvere č. 7345798885, na základe ktorej poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver 30.000,- Eur, ktorý bol pre nesplácanie úveru žalovanými 1/ a 2/ vyhlásený žalobcom za predčasne splatný 03.12.2018. Žalovaní 1/ a 2/ do

zosplatnenia úveru zaplatili 18.155,23 Eur a po zosplatnení úveru do 28.01.2020 ďalších 1.416,50 Eur; žalované nároky predstavujú zvyšok dlhu žalovaných 1/ a 2/ po započítaní uskutočnených platieb.

2.Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 8Up/2251/2020, ktorým vyhovel podanej žalobe v celom rozsahu. Platobný rozkaz bol zrušený podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. podaním odporu žalovaných 1/ a 2/ odôvodneného tým, že zmluva o úvere neobsahuje zákonom stanovené náležitosti a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, poskytnutý úver má byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov, preto navrhovali žalobu zamietnuť.

3.Dňa 30.03.2021 bol spis doručený Okresnému súdu Revúca, ktorý podľa § 150 ods. 2 CPS požiadal žalobcu o vysvetlenie obsahu uzatvorenej zmluvy (ktoré obsahuje aj listina označovaná žalobcom ako „predpis splátok“) a opis priebehu uzatvorenia zmluvy, na čo žalobca reagoval písomným podaním z 02.07.2021, v ktorom okrem iného uviedol aj to, že žiadosť/zmluva o spotrebiteľský úver podpísaná žalovanými 1/ a 2/ na pobočke žalobcu bola odoslaná na spracovanie na ústredie banky, kde po schválení úveru boli dotlačené parametre schváleného úveru do zmluvy o úvere, pred čerpaním úveru bola zmluva podpísaná bankou a následne bolo zabezpečené odovzdanie zmluvnej dokumentácie dlžníkovi. Tieto tvrdenia žalobcu boli potrebné k vysvetleniu čiastkových skutkových zistení plynúcich z obsahu zmluvy o úvere a správnosť týchto tvrdení je podporená vykonanými dôkazmi. V rámci tohto postupu súd nevykonával vo veci dôkazy bez návrhu, abstraktná úvaha o právnom následku formálne podpisom neukončeného procesu uzatvorenia zmluvy je už právnym posúdením veci, pri ktorom súd nie je viazaný ani návrhmi strán a ani ich prípadnou zhodou o odlišnom právnom posúdení.

4.Okresný súd Revúca prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 6Csp/24/2021-196 zo dňa 30.09.2021 tak, že konanie v časti o zaplatenie 735,- Eur zastavil, žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 9.093,27 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.828,27 Eur od 29.01.2020 do 15.07.2021, zo sumy 9.583,27 Eur od 16.07.2021 do 13.08.2021, zo sumy 9.338,27 Eur od 14.08.2021 do 08.09.2021, a zo sumy 9.093,27 Eur od 09.09.2021 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, zamietol aj vzájomnú žalobu žalovaných 1/ a 2/ o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok zamietla, a rozhodol o nárokoch na náhradu trov konania, vychádzajúc z toho, že zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ nebola uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej forme, preto žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi iba istinu čerpaného úveru. O podaných odvolaniach žalovaných 1/ a 2/ rozhodol odvolací súd uznesením č. k. 16CoCsp/5/2022-273 zo dňa 15.03.2022 tak, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 9.093,27 Eur s prísl., vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 36,54 %, vo výroku, ktorým okresný súd vzájomnú žalobu žalovaných 1/ a 2/ zamietol a vo výroku, ktorým žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %, zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP t. j., že odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, pričom z nasledujúceho odôvodnenia vyplýva, že tento dôvod zrušenia rozsudku okresného súdu má byť naplnený nesprávnym právnym posúdením spočívajúcim v tom, že „odvolací súd v súdenej veci nepovažuje právne závery okresného súdu o tom, že nedošlo k uzavretiu spotrebiteľskej úverovej zmluvy medzi stranami sporu za správny. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch síce vyžaduje, aby bola zmluva uzavretá v písomnej forme (§ 9 ods. 1 veta prvá), k čomu v súdenej veci nedošlo ... avšak táto skutočnosť nemá za následok to, že k zmluve vôbec medzi stranami sporu nedošlo, ale že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkovú. ... napriek zneniu § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. je možné spotrebiteľskú zmluvu uzavrieť aj v inej forme ako písomnej, keďže následkom nedodržania písomnej formy je len tá skutočnosť, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a nie že k uzavretiu úverovej zmluvy nedošlo. V súdenej veci došlo konkludentne k uzavretiu úverovej zmluvy medzi jej účastníkmi, keďže žalovaní 1/, 2/ rešpektovali písomný návrh žalobcu a úver na základe neho aj čerpali, čo medzi stranami sporu nie je sporné. Vzťah medzi stranami sporu preto treba považovať za spotrebiteľský úverový vzťah...na právny vzťah založený medzi stranami sporu sa mali aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka... na druhej strane odvolací súd z neznámych dôvodov dáva do pozornosti aj § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, podľa ktorého pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú Obchodným zákonníkom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší... v rozpore s tým však ďalej už záver okresného súdu, že pre premlčanie platí 4-ročná premlčacia doba v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka nie je správny, pričom napokon „okresný súd vôbec nekonkretizoval, z akého dôvodu je podľa jeho názoru, resp. nie je, nárok premlčaný. Neuviedol, kedy začala plynúť premlčacia doba a kedy by bola uplynúla, pokiaľ bola žaloba podaná

podľa jeho názoru včas. Z tohto hľadiska je potom rozsudok okresného súdu sčasti aj nepreskúmateľný.“ Z rozsudku č. k. 6Csp/24/2021-196 zo dňa 30.09.2021 je zrejmé, že okresný súd vykonal a vyhodnotil v konaní všetky listinné dôkazy, ktoré strany navrhli a predložili, a nie sú žiadne iné navrhnuté dôkazy, ktoré by vo veci bolo potrebné vykonať alebo zopakovať prípadne doplniť, najmä nie také, ktoré by okresný súd pôvodne odmietol vykonať z dôvodu, že sa riadil svojou ako inak nesprávnou predstavou o právnom posúdení veci. Preto okresný súd po zrušení jeho prvého rozsudku na ďalšom pojednávaní vo veci 14.06.2022 žiadne dokazovanie nevykonával (neopakoval ani nedoplňal), a ani znovu nevyhlasoval uznesením dokazovanie za skončené, keďže uznesenie o skončení dokazovania bolo vyhlásené na záver pojednávania vo veci 30.09.2021. Prípadné nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom je dôvodom zrušenia jeho rozhodnutia (§ 389 ods. 1 písm. c) CSP) iba v prípade, ak v jeho dôsledku okresný súd nevykonával navrhované dôkazy (a nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom). Tento dôvod zrušenia rozsudku okresného súdu však materiálne neplnený nebol za stavu, ak vo veci boli vykonané a vyhodnotené všetky stranami navrhnuté dôkazy, čo je napokon zrejmé aj z toho, že v sumarizácii vykonaných dôkazov (bod 5. odôvodnenia tohto rozsudku) ani v zistenom skutkovom stave (body 6. - 9. odôvodnenia tohto rozsudku) nedošlo k žiadnej zmene. Naopak z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu plynie, že dôvodom zrušenia rozsudku okresného súdu je iba nesúhlas s jeho právnym posúdením veci, avšak bez potreby vykonania ďalších navrhnutých dôkazov. V takomto prípade môže byť prípadné nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom (nevyžadujúce vykonanie navrhnutých dôkazov) iba dôvodom zmeny jeho rozsudku odvolacím súdom (§ 388 CSP), nie však dôvodom jeho zrušenia (§ 389 ods. 1 písm. c) CSP).

5.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: všeobecné obchodné podmienky č. I. 6, sadzobník poplatkov č. I. 13, zmluva o úvere č. I. 49, aktuálny stav úveru č. I. 50, výzva č. I. 54 s podacím hárkom č. I. 52, výzva č. I. 55-56 s podacím hárkom č. I. 21, výzva na úhradu č. I. 57-58 s podacím hárkom č. I. 24 a s doručenkami č. I. 20, predpis splátok č. I. 134, poštový peňažný poukaz č. I. 158, výpis z úverového účtu č. I. 159, výpis z bežného účtu č. I. 171, výpis z úverového účtu č. I. 182, na základe ktorých, s prihliadnutím k tvrdeniam účastníkov konania obsiahnutým v ich písomných podaniach a uvedených na pojednávaní vo veci, súd zistil nasledovný skutkový stav:

6.Žalobca ako veriteľ a žalovaní 1/ a 2/ ako dlžník a spoludlžník mienili uzatvoriť zmluvu o úvere, podľa obsahu ktorej predmetom malo byť poskytnutie úveru žalovaným 1/ a 2/ vo výške 30.000,- Eur s úrokom 10,9 %. Poskytnutý úver mali žalovaní 1/ a 2/ splatiť v 120 mesačných splátkach po 413,- Eur mesačne (bez poistenia) so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci od 15.05.2014 do 15.04.2024. Zo sadzobníka poplatkov vyplýva, že za poskytnutie úveru mali žalovaní 1/ a 2/ zaplatiť poplatok 2 % z objemu úveru t.j. sumu 600,- Eur. V zmluve je uvedené, že žalovaní 1/ a 2/ by mali zaplatiť celkovú výšku nákladov úveru 19.991,94 Eur s RPMN 12,01 % pri priemernej RPMN 13,34 %. Súčet všetkých 120 splátok po 413,- Eur spolu predstavuje celkovú čiastku 49.560,- Eur, s pripočítaním poplatku za poskytnutie úveru 600,- Eur celková výška nákladov úveru predstavuje 20.160,- Eur - teda o 160,06 Eur viac ako je uvedené v zmluve. Podľa listinného dôkazu označeného ako predpis splátok k zmluve o úvere poskytnutý úver mali žalovaní 1/ a 2/ zaplatiť nie v 120 splátkach po 413,- Eur mesačne, ale v 119 splátkach po 412,- Eur a v 120. splátke vo výške 380,81 Eur pri celkových nákladoch 20.008,81 Eur.

7.Na základe písomného vyjadrenia žalobcu v spojení s vykonaným dokazovaním obsahom zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaní 1/ a 2/ v spolupráci so zamestnancom žalobcu vyplnili formulár žiadosti/zmluvy pripravený žalobcom, v ktorom žalovaní 1/ a 2/ uviedli v časti [1] svoje osobné údaje a v časti [2] výšku požadovaného úveru 30.000,- Eur, dobu splácania 10 rokov, že čerpať úver budú prostredníctvom účtu v banke, splácať úver budú k 15. dňu v mesiaci, nežiadajú o poistenie schopnosti splácať úver, a z poskytnutého úveru žiadajú splatenie spotrebných úverov vo výške 26.000,- Eur (Unicredit) a 1.800,- Eur (Quatro). Takto vyplnený formulár žalovaní 1/ a 2/ podpísali dňa 09.04.2014 a predložili potrebné dokumenty. Následne bola žiadosť/zmluva odoslaná na spracovanie na ústredie banky, kde po schválení úveru boli v časti [3] dotlačené parametre schváleného úveru do zmluvy o úvere, pred čerpaním úveru bola zmluva podpísaná bankou dňa 14.04.2014 a následne bolo zabezpečené odovzdanie zmluvnej dokumentácie dlžníkovi. Takto písomne vyhotovený text zmluvy však už neobsahuje žiadny ďalší písomný súhlas žalovaných 1/ a 2/ s poskytnutím úveru za bankou stanovených podmienok a to ani priamo na zmluve ani na žiadnej inej samostatnej listine.

8.Žalobca dňa 14.04.2014 vyplatil žalovaným 1/ a 2/ na účet č. 0092008930 istinu poskytnutého úveru vo výške 29.400,- Eur po započítaní poplatku za jeho poskytnutie vo výške 600,- Eur. Prostredníctvom tohto účtu potom žalovaní 1/ a 2/ úver výbermi z účtu postupne čerpali a prostredníctvom tohto účtu úver aj splácali - až do 02.11.2018, kedy bol účet žalovanými 1/ a 2/ zrušený, splátili postupne 41pravidelných mesačných splátok po 413,- Eur (poslednú 15.09.2017) a ďalšie nepravidelné splátky v rôznej výške až do celkovej sumy 18.155,23 Eur (poslednú 24.10.2018). Po zrušení účtu do podania žaloby zaplatili

žalovaní 1/ a 2/ ďalšie splátky spolu v sume 1.416,50 Eur (17.12.2018 - 28.01.2020) a po začatí konania zaplatili ešte tri splátky po 245,- Eur (15.07.2021, 13.08.2021 a 08.09.2021) spolu 735,- Eur.

9. Keďže žalovaní 1/ a 2/ úver riadne nesplácali a dostali do omeškania, žalobca výzvou zo dňa 05.11.2018, odovzdanou na poštovú prepravu 06.11.2018, žalovaných 1/ a 2/ vyzval na zaplatenie dlžnej sumy a upozornil žalovaných 1/ a 2/, že sú v omeškaní so zaplatením sumy 2.022,40 Eur viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a v prípade, ak nedôjde k jej zaplateniu, uplatní právo vyhlásiť úver za predčasne splatný. Následne listom zo dňa 03.12.2018 žalobca oznámil žalovaným 1/ a 2/, že pohľadávka sa stala predčasne splatnou dňa 03.12.2018, a požiadal žalovaných 1/ a 2/ o splatenie celého úveru s príslušenstvom v lehote 10 dní od doručenia listu. Tento list žalobcu bol odovzdaný na poštovú prepravu dňa 04.12.2018 a doručený žalovaným 1/ a 2/ dňa 12.12.2018.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v roku 2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaní 1/ a 2/ mienili uzatvoriť úverovú zmluvu, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ nebola uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej forme z dôvodu, že žalovaní 1/ a 2/ dňa 09.04.2014 podpísali formulár obsahujúci iba ich osobné údaje a žiadosť o poskytnutie úveru vo výške 30.000,- Eur s možnosťou splácať úver 10 rokov. Až následne po posúdení schopnosti žalovaných 1/ a 2/ splácať úver banka dňa 14.04.2014 podpísala návrh zmluvy doplnený v časti [3] o konkrétne údaje, za ktorých mal byť úver žalovaným 1/ a 2/ poskytnutý (výška istiny, úroku, počet a výška splátok a pod.). Návrh zmluvy o úvere podpísaný žalovanými 1/ a 2/ takéto konkrétne údaje neobsahoval, ale obsahoval iba dva základné údaje - výšku istiny a počet splátok (bez konkretizácie najmä výškou splátok a pod.). Keďže je veľmi zásadný rozdiel v podobe splatenia úveru vo výške 30.000,- Eur v 120 splátkach po 413,- Eur a v 120 splátkach po 300,- Eur alebo 600,- Eur mesačne, bankou podpísaný návrh zmluvy nemožno považovať za akceptovanie návrhu žalovaných 1/ a 2/ podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže obsahoval aj iné ako žalovanými 1/ a 2/ žiadané podmienky najmä v časti týkajúcej sa výšky splátok úveru. Bankou podpísaný návrh zmluvy tak možno považovať iba za nový návrh, s ktorým žalovaní 1/ a 2/ (teda s úverom za takto presne stanovených podmienok) už písomný súhlas na tej istej alebo inej listine neprejavili (hoci možno žalovaní 1/ a 2/ svoj súhlas prejavili v telefonickom rozhovore alebo iným neformálnym spôsobom, takýto súhlas však trpí absenciou predpísanej písomnej formy). Takto uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere preto trpí nedostatkom písomnej formy, keďže prejavy vôle účastníkov uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na tej istej listine alebo na dvoch obsahovo zhodných listinách a potvrdené ich podpisom. Už so samotného pojmu podpis vyplýva, že sa ním spravidla v závere zmluvného dokumentu (nejde teda o „predpis“ ani „nadpis“) vyjadruje súhlas s jeho obsahom. V čase (09.04.2014), keď formulár žiadosti žalovaní 1/ a 2/ podpisovali, tento dokument neobsahoval zákonom stanovené údaje o poskytovanom spotrebiteľskom úvere, preto takýto podpis za prejav vôle uzatvoriť zmluvu za podmienok uvedených vo finálnej verzii dokumentu po jeho neskoršom doplnení považovať nemožno. Žalobcom modifikované zmluvné podmienky neboli žalovanými 1/ a 2/ dodatočne písomne akceptované, pričom konkludentné čerpanie úveru (ani prípadný telefonický alebo iný neformálny súhlas) nemožno považovať za úkon, ktorým by došlo k akceptácii zmenených podmienok podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže takéto prijatie zmeneného návrhu nevyplývalo nielen z obsahu návrhu, ale ani z

obojsstrannej praxe účastníkov, ktorá uzatvorením jednej zmluvy ani vytvorená byť nemohla. Prípadné odchýlné dojednania všeobecných obchodných podmienok v tomto smere nemajú žiadny význam, keďže zmluva je v písomnej forme uzatvorená až jej podpisom a spôsob uzatvorenia zmluvy, ktorý má byť dohodnutý ako súčasť uzatvorenej zmluvy, tak z povahy veci ani neprichádza do úvahy. Preto úver poskytnutý žalovaným 1/ a 2/ považuje sa podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. z tohto dôvodu za bezúročný a bez poplatkov. S ohľadom na niektoré rozhodnutia odvolacieho súdu je na tomto mieste asi potrebné poznamenať, že podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka platí, že kým písomne uzatváraná zmluva nie je podpísaná, nie je ani uzatvorená, preto ako neexistujúci právny úkon sa ani nemôže stať súčasťou objektívnej reality, a plnenia na jej základe poskytnuté nemajú zmluvný základ, ale môžu sa stať iba nárokmi z bezdôvodného obohatenia. Ak zmluva o úvere nie je uzatvorená, veriteľ nemá nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov, a dlžník je povinný vrátiť veriteľovi istinu poskytnutého úveru. Osobitné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. (vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálne) pre prípad absencie povinnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje následok bezúročnosti a bezpoplatnosti poskytnutého úveru, ktorý však v konečnom dôsledku zodpovedá nárokom z bezdôvodného obohatenia podľa Občianskeho zákonníka. V takomto prípade, ak zmluva o úvere nie je riadne uzatvorená, zmluvné dojednania o výške a splatnosti jednotlivých splátok nie sú rozhodujúce, požiadať o vrátenie vzniknutého bezdôvodného obohatenia môže veriteľ kedykoľvek a to aj bez ohľadu na výšku omeškaných splátok a ja mimo rámca podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže tento sa vzťahuje iba na zmluvné záväzky.

12. Pôvodne okresný súd vo svojom prvom rozhodnutí vo veci dospel v súlade so svojou dlhodobou judikatúrou k záveru, že zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ uzatvorená nebola, pretože nebola dodržaná jej písomná forma. Podobné rozhodnutia súdu prvej inštancie v iných veciach žalobcu boli už potvrdené napr. rozsudkami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/29/2018, sp. zn. 14Co/28/2018 a sp. zn. 14Co/70/2018. Súd má poznať svoju vlastnú judikatúru, t. j. aj rozhodnutia iných sudcov (resp. senátu) toho istého súdu, a túto judikatúru musí zohľadniť bez ohľadu na to, či na ňu samotné strany sporu poukazujú. Naopak, postoj všeobecných súdov vyznačujúci sa odlišnosťou prístupu k prejednávanej veci, ktoré sú v podstate identické, bez toho, aby svoj odklon odôvodnili, je prejavom svojvôle, ktorá odporuje základnému princípu materiálneho právneho štátu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 289/2017 z 21. novembra 2017). V predmetnej veci však okresný súd na základe viazanosti rozhodnutím odvolacieho súdu vychádzal z toho, že zmluva o úvere bola medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ uzatvorená v inej ako písomnej forme konkludentne, a toho dôsledkom je, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd však nevie odôvodniť, ako, kedy a kde bola zmluva o úvere týmto spôsobom uzatvorená a hlavne s akým obsahom, keďže tento spôsob uzatvorenia zmluvy a hlavne obsah takto uzatvorenej zmluvy netvrdila žiadna zo strán, a toto zistenie nevyplýva ani z vykonaných dôkazov. Z procesného hľadiska skôr ako bolo pristúpené k záveru o tom, že zmluva o úvere bola uzatvorená v inej ako písomnej forme konkludentne, malo byť procesným stranám (asi najmä žalobcovi) poskytnuté poučenie o zmenenom právnom posúdení veci odvolacím súdom, z pohľadu ktorého bolo potrebné vyzvať procesné strany, aby v tomto smere doplnili svoje skutkové tvrdenia a prípadne aj navrhli k tomu potrebné dôkazy (ibažeby sa za konkludentný spôsob uzatvorenia zmluvy malo považovať jej neuzatvorenie v písomnej forme). Pritom napr. už aj len dátum uzatvorenia zmluvy je podstatný z hľadiska časovej pôsobnosti zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je novelizovaný s takou kadenciou, že iba zmluvy uzatvorené v priebehu roka 2014 sa spravujú piatimi rôznymi zneniami zákona. V ďalšom odôvodnení rozsudku preto pod pojmom zmluva o úvere bude okresný súd posudzovať text písomne neuzatvorenej zmluvy o úvere, avšak bez pokusu o jej bližšie časové zaradenie a bez akéhokoľvek ďalšieho skutkového základu o vytvorení konsenzu zmluvných strán o obsahu uzatvorenej zmluvy.

13. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov sú žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalobcovi iba istinu čerpaného úveru (ani zmenené právne posúdenie veci teda na meritórnom rozhodnutí súdu nič nemení). Úver bol žalovaným 1/ a 2/ vyplatený 14.04.2014 na účet č. 0092008930 vo výške 29.400,- Eur (zo sumy 30.000,- Eur po započítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 600,- Eur, na ktorého zaplatenie žalobca nárok nemá). Zo sumy 29.400,- Eur žalovaní 1/ a 2/ za dobu do začatia konania zaplatili žalobcovi 19.571,73 Eur, po začatí konania ďalších 735,- Eur v splátkach zaplatených do 08.09.2021 (rozhodnutie o zastavení konania v tomto rozsahu pre späťvzatie žaloby v rozsudku č. k. 6Csp/24/2021-196 zo dňa 30.09.2021 zostalo po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom nedotknuté) a ďalších 815,- Eur v splátkach zaplatených od 13.10.2021 do 11.05.2022. V časti o zaplatenie 815,- Eur žalobca písomným podaním z 09.06.2022 vzal podanú žalobu späť, žalovaní 1/ a 2/ so späťvzatím žaloby súhlasili, preto podľa § 144 a nasl. CSP aj v tejto časti súd konanie vo veci zastavil. Zvyšok dlhu na istine preto ku dňu rozhodnutia súdu vo veci 14.06.2022 predstavuje 8.278,27

Eur, žalovaných 1/ a 2/ súd preto zaviazal žalobcovi zaplatiť zvyšok dlhu na istine vo výške 8.278,27 Eur ako spoludlžníkov spoločne a nerozdielne.

14. Žalobca listom z 03.12.2018 (po predchádzajúcom písomnom upozornení z 05.11.2018), ktorým úver predčasne zosplatnil, žalovaných 1/ a 2/ vyzval, aby celý zosplatnený úver s príslušenstvom žalobcovi zaplatili v lehote 10 dní od jeho doručenia. Uplynutím určenej 10-dňovej lehoty na plnenie od doručenia (k čomu došlo 12.12.2018) sú potom počnúc od 28.12.2018 žalovaní 1/ a 2/ v omeškaní so zaplatením istiny úveru (napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/410/2017 zo dňa 27.03.2018) a sú podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinní zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.828,27 Eur (dlh na istine ku dňu začatia konania) od 29.01.2020 do 15.07.2021, zo sumy 9.583,27 Eur od 16.07.2021 do 13.08.2021, zo sumy 9.338,27 Eur od 14.08.2021 do 08.09.2021, zo sumy 9.093,27 Eur od 09.09.2021 do 13.10.2021, zo sumy 8.848,27 Eur od 14.10.2021 do 16.11.2021, zo sumy 8.603,27 Eur od 17.11.2021 do 07.12.2021, zo sumy 8.358,27 Eur od 08.12.2021 do 15.02.2022, zo sumy 8.338,27 Eur od 15.02.2022 do 16.03.2022, zo sumy 8.318,27 Eur od 17.03.2022 do 12.04.2022, zo sumy 8.298,27 Eur od 13.04.2022 do 11.05.2022, a zo sumy 8.278,27 (dlh na istine po splátke 20,- Eur zo dňa 11.05.2022) Eur od 12.05.2022 do zaplatenia.

15. V prevyšujúcej časti o zaplatenie zvyšku dlhu na istine presahujúcej rozsah oprávneného nároku žalobcu vyplývajúci z následku bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru, ako aj o zaplatenie úrokov a poplatkov súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol už v rozsudku č. k. č. k. 6Csp/24/2021-196 zo dňa 30.09.2021, pričom aj tento výrok zostal po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom nedotknutý. Žalovaných 1/ a 2/ nebolo možné zaviazať k povinnosti zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania aj za dobou pred 29.01.2020, pretože skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v podanej žalobe neboli dostatočným podkladom pre meritórne posúdenie nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania aj za toto obdobie. Čiastočné späťvzatie žaloby podaním žalobcu z 09.06.2022 (návrhom na rozhodnutie vo veci uložení povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť 20.122,49 Eur s prísl.) síce nereflektuje skutočnosť, že v prevyšujúcej časti bola žaloba už skôr právoplatne zamietnutá, ale postup žalobcu je ospravedliteľný tým, že podľa niektorých rozhodnutí odvolacieho súdu (napr. uznesenie sp. zn. 12Co/329/2017 z 28.09.2018) sú výroky o čiastočnom zamietnutí a čiastočnom vyhovení žaloby navzájom závislé. To však nič nemení na už uvedenej skutočnosti, že v tomto konaní po zrušení prvého rozsudku okresného súdu zostalo predmetom konania už len zaplatenie 9.093,27 Eur s prísl. a preto týmto rozsudkom súd rozhodoval už len o tejto časti predmetu konania, z ktorej v časti 815,- Eur zastavil konanie pre späťvzatie, a zvyšok uložil zaplatiť žalovaným 1/ a 2/. Takto bol vybavený celý zostávajúci predmet konania rozštiepený v pôvodnom odvolacom konaní, preto o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti už súd nerozhodoval, keďže o tejto časti predmetu konania bolo rozhodnuté už v prvom rozsudku.

16. Námietka premlčania vznesená v konaní žalovanými 1/ a 2/ nie je vo vzťahu k povinnosti žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi istinu úveru dôvodná. Nie je celkom dobre zrejmé, v čom spočíva nepreskúmateľnosť rozsudku okresného súdu v časti námietky premlčania, keďže všetky údaje potrebné pre posúdenie dôvodnosti námietky premlčania boli uvedené v bode 12. odôvodnenia prvého rozsudku. Možno preto iba nadviazať na rozhodnutie odvolacieho súdu, podľa ktorého záver o použití 4-ročnej premlčacej lehoty nie je správny, a preto treba aplikovať premlčaciu lehotu 3-ročnú. Žaloba bola podaná 16.12.2020, úver bol zosplatnený 03.12.2018. Aj keby podmienky predčasnej splatnosti úveru týmto spôsobom v uvedenom období splnené neboli, došlo by k predčasnému zosplatneniu úveru konkludentne, tento deň je potom rozhodujúcim dňom pre začatie plynutia premlčacej lehoty. S ohľadom na dátum podania žaloby je zrejmé, že trojročná premlčacia lehota neuplynula (a tým skôr by neuplynula ani štvorročná premlčacia lehota), preto námietka premlčania nie je dôvodná.

17. O trovách konania o podanej žalobe žalobcu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Celková hodnota sporu ku dňu rozhodnutia vo veci predstavuje 33.569,82 Eur (istina 21.672,49 Eur, úrok 8.783,72 Eur, poplatky 18,- Eur, úrok z omeškania 1.281,66 Eur + 1.813,95 Eur), žalobca bol úspešný iba v rozsahu 10.650,88 Eur (istina 9.828,27 Eur a úrok z omeškania 822,61, žalobca tak bol v konaní úspešný iba v rozsahu 31,73 %, prevažne úspešný v rozsahu 68,27 % boli v konaní žalovaní 1/ a 2/, čistý procesný úspech žalovaných 1/ a 2/ potom predstavuje je 36,54 %. O trovách konania o žalobe žalobcu preto súd rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 36,54 %.

18. Zástupkyňa žalovaných 1/ a 2/ v záverečnej reči uviedla, že žalovaní 1/ a 2/ podávajú vzájomnú žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v bodoch 3.8, 3.10 a 3.11 zmluvy o úvere. Zo skutkových zistení súdu vyplýva, že zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ uzatvorená nebola, okresný súd viazaný rozhodnutím odvolacieho súdu však vychádzal zo záveru, že zmluva o úvere bola uzatvorená v inej ako písomnej forme konkludentne, a bez ďalšieho skutkového základu len predpokladal, že s obsahom zmluvy písomne neuzatvorenej. Okresný súd sám

z úradnej povinnosti v obsahu zmluvy nezistil žiadnu neprijateľnú podmienku, ktorá by mala alebo čo i len mohla mať vplyv na výšku záväzku žalovaných 1/ a 2/. Dohoda o zrážkach zo mzdy (bod 3.8 zmluvy o úvere) je upravená v Občianskom zákonníku ako právom aprobovaný osobitný inštitút zabezpečenia zmluvných záväzkov a preto už z tohto dôvodu nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Inými slovami povedané, právne následky vyvolané uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy a jej predložením platiteľovi mzdy nemožno považovať za neprijateľné zmluvné podmienky, keďže nejde o konštrukciu, ktorá by bola vytvorená uzavretou dohodou o zrážkach zo mzdy, ale o konštrukciu, ktorú vytvára zákon; následky vytvorené zákonom nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Prípustnosť a prijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva aj z ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. (účinného až od 01.05.2014, ktorá sa tak na predmetnú zmluvu možno ani nevzťahuje, čo ale nie je úplne isté, keďže pre určenie časovej pôsobnosti chýba dostatočný skutkový základ) pretože aj toto ustanovenie napriek svojej direktívnej formulácii v úvode len upravuje osobitné formálne a obsahové náležitosti dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských právnych vzťahoch nad rámec všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka (stanovením formy osobitnej listiny, povinného poučenia spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzavretia, a možnosti jej odmietnutia). Rozhodcovská doložka (bod 3.10 zmluvy o úvere) vplyv na výšku záväzku žalovaných 1/ a 2/ nemá žiadny, žalobca sa nedomáha svojho nároku v rozhodcovskom konaní, pre rozhodnutie vo veci je tak riešenie otázky jej prípadnej neprijateľnosti absolútne nepodstatné. Pritom je potrebné tiež zdôrazniť, že v judikatúre odvolacieho súdu sa pomerne frekventovane objavuje aj názor, že rozhodcovská doložka neprijateľnou podmienkou nie je (napr. uznesenie 6CoE/20/2021 z 29.09.2021). Poistenie zmluvy o úvere (bod 3.11 zmluvy o úvere) v tomto prípade žalovanými 1/ a 2/ ani nebolo zvolené, preto aj keby zmluva o úvere bola riadne uzatvorená tak, ako bola súdu predložená, táto časť formulároveho textu zmluvy by nebola pre zmluvné strany záväzná. Vzájomnú žalobu žalovaných 1/ a 2/ o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok preto ako nedôvodnú súd zamietol a ani bez návrhu neprijateľnosť resp. neplatnosť zmluvných podmienok neurčoval, keďže žiadne neprijateľné zmluvné podmienky súd ani sám nezistil.

19. Otrovách konania o vzájomnej žalobe žalovaných 1/ a 2/ súd takisto rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V tejto časti konania bol úspešný žalobca v celom rozsahu, o trovách konania o vzájomnej žalobe žalovaných 1/ a 2/ preto súd rozhodol tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %.

20. O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 2 a ods. 3 CSP tak, že žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť dlh žalobcovi v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný 1/ a 2/ v konaní pôvodne navrhovali uloženie povinnosti zaplatiť dlh v splátkach, tento svoj návrh však nijako nezdôvodnili a ničím nezdokumentovali skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom zaplataenia dlhu v splátkach resp. v dlhšej ako základnej paričnej lehote, poskytnutie dlhšej lehoty na plnenie v trvaní jedného mesiaca však nebude v rozpore so záujmom žalobcu.

21. O výške nárokov na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).